

1.6.2011

A7-0159/1

Ændringsforslag 1
Jan Philipp Albrecht
for Verts/ALE-Gruppen

Betænkning
Angelika Niebler
Garanti for uafhængige konsekvensanalyser
2010/2016(INI)

A7-0159/2011

Forslag til beslutning, jf. forretningsordenens artikel 157, stk. 4, som alternativ til forslag til ikke-lovgivningsmæssig beslutning A7-0159/2011

Europa-Parlamentets beslutning om garanti for uafhængige konsekvensanalyser

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som trådte i kraft den 1. december 2009,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. oktober 2010 med titlen ”Smart regulering i Den Europæiske Union” (KOM(2010)0543),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2003 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om bedre lovgivning,
- der henviser til den interinstitutionelle fælles indstilling til konsekvensanalyse, som blev indgået mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen i november 2005,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 3/2010,
- der henviser til resultaterne af den undersøgelse om konsekvensanalyser i EU-medlemsstaterne, som Europa-Parlamentet har fået gennemført,
- der henviser til Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyser af 15. januar 2009 og bilagene hertil (SEK(2009)0092),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juni 2002 om konsekvensanalyse (KOM(2002)0276),
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Udvalget om

AM\869191DA.doc

PE465.651v01-00

Industri, Forskning og Energi samt Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-01592011),

- A. der henviser til, at formålet med konsekvensanalyser bør være at evaluere de sandsynlige konsekvenser af lovforslag,
- B. der henviser til, at Lissabontraktaten indeholder horisontale sociale og miljømæssige bestemmelser (artikel 9 og 11 i TEUF), som der skal tage hensyn til, og som skal integreres i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af EU's aktiviteter og politik, hvilket forudsætter en tilbundsgående analyse af de sociale og miljømæssige konsekvenser af lovforslag,
- C. der henviser til, at Kommissionen betragter Udvalget for Konsekvensanalyse (IAB) som uafhængigt, selv om det hører under kommissionsformandens myndighed og er sammensat af højtstående tjenestemænd fra flere generaldirektorater og har vicegeneralsekretæren som formand; der henviser til, at dette sætter et stort spørgsmålstejn ved deres objektivitet og derfor ved deres evne til at føre en reel kvalitetskontrol,
- D. der henviser til, at de konsekvensanalyser, som Kommissionen gennemfører, er af varierende kvalitet og ofte snarere tjener til at retfærdiggøre et lovgivningsforslag end til at foretage en objektiv vurdering af de faktiske omstændigheder,
- E. der henviser til, at konsekvensanalyser kan anvendes til at skabe unødige bureaukratiske hindringer for viderebehandling og ikrafttrædelse af EU-lovgivning og -politikker,
- F. der henviser til, at Parlamentet adskillige gange har givet udtryk for sin støtte til anvendelsen af omfattende uafhængige konsekvensanalyser i Den Europæiske Union,

Generelle krav til konsekvensanalyser på europæisk niveau

1. understreger, at en konsekvensanalyse på ingen måde kan erstatte den politiske debat og lovgivernes demokratiske beslutningsproces, men udelukkende tjener som en teknisk forberedelse af politiske beslutninger;
2. finder, at en eventuel inddragelse af eksterne eksperter i konsekvensanalyseprocessen ikke sker med henblik på at fastslå en objektiv sandhed, men for at indhente oplysninger om de forskellige aspekter af den politiske beslutning, der skal træffes mener, at styrken ved en konsekvensanalyse består i, at der redegøres for fordele og ulemper ved et tilstrækkeligt stort antal politiske foranstaltninger; henviser i den forbindelse til, at EU-institutionerne fortsat bør være ansvarlige for det endelige resultat og kvalitetskontrollen af konsekvensanalysen
3. kræver, at konsekvensanalyser tager en lang række kriterier i betragtning, således at lovgiver får et så fuldstændigt billede som muligt; opfordrer til, at konsekvensanalyser altid indeholder en evaluering af foreneligheden med de grundlæggende rettigheder; minder om de horisontale sociale og miljømæssige bestemmelser (artikel 9 og 11 i TEUF) i Lissabontraktaten;

4. understreger, at Kommissionens efterfølgende evaluering af vedtagne retsakter aldrig bør erstatte dens forpligtelse til i sin egenskab af "traktaternes vogter" effektivt og rettidigt at overvåge medlemsstaternes anvendelse af EU-retten;

Muligheder for forbedringer i Kommissionen

5. opfordrer Kommissionen til på et tidligt tidspunkt at inddrage Parlamentet i formuleringen af de politiske valgmuligheder, der skal undersøges;
6. mener, at arbejdet i Kommissionens Udvalg for Konsekvensanalyse skal foregå i offentlighed med så stor åbenhed som muligt;

Mulighederne for forbedringer på parlamentsplan

7. understreger betydningen af en fælles konsekvensanalysemekanisme for kvaliteten og sammenhængen i formuleringen af Parlamentets politik; opfordrer derfor til, at der opbygges et integreret system for konsekvensanalyse inden for Parlamentet;
8. mener, at den integrerede konsekvensanalyseproces, som det nu er tilfældet, skal ske inden for rammerne af Europa-Parlamentets politiske afdelinger, som er en del af Parlamentets administration;
9. foreslår i denne sammenhæng, at der udvikles en fælles procedure for konsekvensanalyse på grundlag af en fælles systematik og metodik, som anvendes af alle udvalg;
10. beklager, at Kommissionen stiller sig afvisende over for ideen om, at EU-institutionerne skal anvende en fælles fremgangsmåde ved udarbejdelsen af konsekvensanalyser;
o
o o
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Or. en